

กาหลง

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Albizia chinensis* Merr.

วงศ์ : FABACEAE

ลำต้น :

ความสูง 15-25 ม. ลำต้นใหญ่ แตกกิ่งต่ำ เรือนยอดแผ่กว้างคล้ายรูปร่ม เปลือกเรียบ สีเทาคล้ำหรือเทาอมน้ำตาล กิ่งอ่อนมีขนประปราย กิ่งแก่ค่อนข้างเกลี้ยง

ใบ :

ใบประกอบแบบขนนกสองชั้น เรียงสลับ หูใบเป็นแผ่น ร่วงง่าย ใบประกอบแยกแขนง ตรงรอยต่อระหว่างแกนกลางใบประกอบด้วยแขนงมีต่อมบนสีคล้ำชัดเจน ตามแขนงมีใบย่อยเล็กๆ เรียงตรงข้ามกัน รูปขอบขนาน ปลายแหลมเป็นติ่งสั้นๆ โคนมนเบี้ยว ขอบเรียบ แผ่นใบทั้ง 2 ด้านมีขนประปราย โดยเฉพาะบริเวณเส้นกลางใบและขอบใบ เส้นแขนงใบด้านข้างปรากฏชัดเจน ไม่มีก้านใบย่อย

ดอก :

ช่อดอกออกตามปลายกิ่ง แตกแขนง มีขนประปราย โคนก้านช่อดอกมีหูใบเป็นแผ่นติดอยู่ ช่อดอกประกอบด้วยช่อกลมหลายช่อ เกสรเพศผู้มีจำนวนมาก ก้านชูอับเรณูติดกันเป็นหลอด ยาวไล่เลี่ยกับหลอดของกลีบดอกหรือยาวกว่าเล็กน้อย รังไข่แบนยาว ฐานไม่คอด

ผล :

ฝักแบน รูปขอบขนาน คล้ายฝักกระถิน ปลายฝักแหลมเป็นติ่ง ผนังหนา สีน้ำตาลอมเขียว ฝักแก่ไม่แตก มีหลายเมล็ด

เมล็ด :

เมล็ดรูปรีแบน กว้าง 4-5 มม. ยาว 7-8 มม. หนาประมาณ 1 มม. เรียงเป็นแถวเดี่ยวตามยาวของฝัก



ประโยชน์ :

- เป็นไม้โตเร็ว นิยมนำมาปลูกเป็นพืชเบิกนำ ช่วยคืนสภาพป่าได้รวดเร็ว
- ทางภาคเหนือนิยมปลูกเป็นไม้ให้ร่มในสวนชาและสวนกาแฟ

ชื่ออื่น :

สารคำ สารเงิน ค้างซุง

พบในเขตร้อนของทวีปเอเชีย ในประเทศไทยพบมากทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามป่ากึ่งดงดิบและป่าผลัดใบ ที่ระดับความสูงถึง 1,800 ม.



อ้างอิง :

- https://www.rspg.or.th/plants_data/plantdat/mimosoid/achine_2.htm
- http://www.qsbg.org/database/botanic_book%20full%20option/search_detail.asp?botanic_id=2747